

FULL OFICIAL DEL DILLUNS DE BARCELONA

DILLUNS, 12 DE SETEMBRE DEL 1938

Administració : Casa d'Assistència President Macià : Montalegre, 5 : Barcelona : Tel. 24770

NÚMERO 665 : 30 CENTIMS

L'11 DE SETEMBRE

Catalunya, en commemorar la data de la pèrdua de les seves llibertats, ratificà ahir la seva ferma decisió de lluitar per elles i per la independència de la República

“Defensem la llibertat dels catalans com a homes — digué el President Companys — i les llibertats de Catalunya com a poble. Defensem la República, l'orgull de la qual no podrà estar mai a l'alçària immensa de la seva glòria.”

Amb l'esplendor i entusiasme de costum, ja tradicional l'un i l'altre en tots els anys, tingué lloc ahir la solemne commemoració de l'11 de setembre del 1714, retent-se el degut i fèrvid homenatge als màrtirs de les llibertats catalanes. La commemoració, on tingué la seva major culminació, fou al peu de l'estàtua del conseller en cap Rafael Casanova. Per tal de valorar amb tota justesa l'èxit i grandiositat de la diada, no més cal fer constar que a ella s'hi sumà o hi feu acte de presència tot el poble de Catalunya; les seves primeres autoritats, igual com ho feren les primeres figures del Govern de la República, i representacions dels organismes governamentals tots.

Al lloc on s'aixeca el monument, es constituí, a l'hora fixada, la Comissió organitzadora dels actes commemoratius, tal com estava anunciat, integrada per representants de tots els partits i organitzacions sindicals. A les vuit del matí començà la desfilada de les comissions portadores dels donatius amb destinació als combatents i evacuats de les comarques catalanes. Com s'havia fet públic, en lloc de corones i ramells de flors per a ésser dipositats al peu del monument a Casanova, s'acordà lliurar l'import de les quantitats recaptades entre els afiliats als partits, obrers i oficials, funcionaris i tota mena de ciutadans, amb la destinació esmentada.

Els serveis d'ordre i reglamentació de la desfilada anaren a càrrec de forces de Seguretat, Mossos d'Esquadra, Minyons de Muntanya, afiliats al Socors Roig Internacional, Guàrdia Urbana i Cos de Vigilants. Encara que s'havia dit que no calia l'ofrena de corones i ramells, a excepció de les de les primeres autoritats, foren en gran nombre les que es dipositaren en nom de les organitzacions polítiques, sindicals, Ajuntaments, entitats culturals i econòmiques, Delegacions i Comissaries d'Ordre Públic, Parcs Mòbils, etc.

L'afluència a l'antiga Ronda de Sant Pere de nodrides representacions amb llurs banderes, rams i corones, com diem, iniciada a les vuit del matí, anà accentuant-se fins a constituir ja dues hores després, una imponent manifestació, de la qual formaven part nombrosíssims contingents de tots els partits i organitzacions polítiques i sindicals i entitats i agrupacions de tota mena.

La primera entitat que féu acte de presència fou el Club de Natació Barcelona, el qual lliurà la quantitat recaptada entre els seus socis. Fet el lliurament li fou donada una petita bandereta, la qual els portadors del donatiu dipositaren en un coixí que havia estat posat al peu del monument a Rafael Casanova. I així es féu per totes les representacions i comissions que desfilaron en el transcurso de la magna jornada d'ahir.

Les banderes de què eren porta-

dors els comissionats eren dipositades en una àmplia estrada aixecada a aquest efecte darrera de l'estàtua.

Les corones i rams anaren dipositant-se al mateix peu del monument, fins que calgué, donat llur nombre, escampar-les pels voltants d'aquell.

A mig matí, una enorme multitud s'havia aplegat a l'entorn del lloc descrit. Els visques i els aplaudiments a les representacions i autoritats que anaren desfilant, se succeïren, posant-se de manifest l'entusiasme i adhesió del nostre poble als seus dirigents i als ideals de catalanitat i republicanisme. Per damunt d'aquella imponent manifestació d'entusiasme, llüiren durant hores i més hores munió de banderes, banderons i senyeres, que amb llur coloració, amb domini de les quatre barres, feia encara més magnífic l'espectacle, afirmació de patriotisme perenne i voluntat de vèncer, en la lluita actual, als enemics de la llibertat i de la civilització.

EL PRESIDENT DEL CONSELL DE MINISTRES AL MONUMENT DE CASANOVES

A dos quarts de dotze féu acte de presència al peu del monument, per tal de retre homenatge als màrtirs de la llibertat, el President del Govern de la República, doctor Negrín, el qual anava acompanyat del general Rojo i del sots-secretari de la presidència, senyor Prat. L'arribada de les esmentades personalitats fou acollida amb aplaudiments per part del públic que es donà compte de la seva presència. El doctor Negrín féu donació de la quantitat de 1.000 ptes. amb destinació a la subscripció de referència. El general Rojo també féu lliurament de 500 ptes. Quan es retiraren d'aquell lloc, tant el doctor Negrín com el general Rojo foren objecte de mostres de simpatia.

Es de remarcar que la primera corona dipositada en homenatge als herois de Catalunya va ésser la de l'esmentat President del Consell de Ministres, a últimes hores de la nit del dissabte. Pocs moments després era la Comissió Mixta de l'Estatut de Catalunya la que dipositava la segona corona, i així successivament foren dipositades les que ja hem esmentat en començar.

ARRIBA L'AJUNTAMENT

A dos quarts d'una arribava davant l'estàtua l'Ajuntament en ple de Barcelona, presidit per l'alcalde Hilari Salvador i el president de l'Assemblea Municipal, Jaume Aragó. Tant la presència de la corporació municipal, que anava precedida per la senyera de la ciutat, com les personalitats que acompanyaven a les primeres autoritats municipals fou acollida amb una ovació. Acte seguit, l'alcalde i regidors feren ofrena d'una monumental corona, que

(Continua a la pàg. 4)

A LA GENERALITAT

EL PRESIDENT DEL CONSELL DE MINISTRES COMPLIMENTA EL PRESIDENT DE CATALUNYA

El cap del Govern de la República i ministre de Defensa Nacional, doctor Negrín, acompanyat del cap de l'Estat Major de Terra, general Rojo, i del sots-secretari de la Presidència del Consell, senyor Prat, va estar ahir a la Generalitat a visitar el President, senyor Lluís Companys, amb motiu de l'11 de setembre.

Després de la visita, el President Companys acompanyà el cap del Govern fins al vestíbul del Palau de la Generalitat.

ADHESIONS AL PRESIDENT

A la Secretaria de la Presidència continuen rebent-se adhesions al senyor Companys, amb motiu de la commemoració de l'11 de setembre.

Entre les rebudes, ahir, figura una de la Juventud de Izquierda Republicana i una altra de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya.

L'ARRIBADA DELS CONSELLERS A LA PRESIDENCIA

Prop de les dotze començaren a arribar al Palau de la Generalitat els consellers senyors Vidiella, Sbert, Calvet, Bosc i Gimpera i Pi i Sunyer, els quals passaren al despatx del senyor Companys.

Després complimentaren el President el comissari general d'Ordre Públic, al qual acompanyaven el cap de Serveis de la Comissaria, senyor David Vázquez, i el secretari general, senyor Josep Picó.

A dos quarts d'una el Govern de Catalunya sortí de la Generalitat i es dirigí al monument de Rafael Casanova.

Cobrien la carrera guàrdies del Cos de Seguretat de Catalunya, que rendiren els honors al President Companys i al Govern,

Discurs del President Companys

En la diada d'avui, Catalunya fa acte de presència i renova l'afirmació de la seva personalitat.

La jornada d'avui coincideix amb les gestes magnífiques que a les fronteres de la nostra terra realitzen els fills de Catalunya acompanyats en l'esforç i l'heroisme per germans d'altres terres de la República.

El record dels màrtirs i dels herois del 1714 multiplica l'esforç del nostre poble. Sota l'estímul patriòtic, Catalunya fa més viva, més ardent, més rica i inescotable la seva aportació a la guerra pel camí de la victòria. Perquè aquest patriotisme neix del seu amor a la Llibertat i s'alimenta amb segles d'opressió en què monarquies forasteres, alienes al veritable sentiment, a la tradició i a la grandesa del meravellós conjunt peninsular, varen conduir a Espanya pel camí de les majors i més tristes desventures.

Les ombres del passat es redrecen contra Catalunya i contra la República guanyada el 14 d'abril per la voluntat del poble. Aquestes ombres reencarnen en la titulada Espanya nacional en aliança amb exèrcits estrangers.

Les figures dels nostres patricis, els màrtirs i els capdills ens assenyalen el camí del nostre deure. L'11 de setembre ens ofereix la visió i l'exemple. Les ombres no passaran; Catalunya, l'eterna, la indomable, l'única, lluitarà sense defalliments ni vacil·lacions. Avui, com cada any, he de recordar un nom: Francesc Macià (Ovació), restaurador de les llibertats nostrades. I com a President de la Generalitat, en aquests moments de prova per a la Pàtria no li he de dir més que una paraula: Present! (Gran ovació.)

En retre homenatge als nostres màrtirs i commemorar aquesta data, recordo amb dolor el petit nucli de catalans que estan a l'altre costat. Jo he de creure que n'hi ha alguns que en el fons de l'ànima han fet ja repàs de consciència. A través d'hores difícils, portades pel fatal procés de la Història general de la Península, a què m'he referit, Catalunya, per la força creadora del seu poble, pel seu alè de vida i d'optimisme, ha recobrat la seva fesomia, de Catalunya com és, somniadora, en contínues ansies de progrés, tolerant, sensible i culta. Apareix tal com és, i té la significació cada dia més acusada al servei de la Llibertat i de la Democràcia. (Aplaudiments.)

Ensems d'això, el volum del nostre poble s'afiança, i la seva catalanitat és més profunda. Tot Catalunya vibra avui en un sentiment patriòtic, i ací hi han agitades pel vent i banyades pel sol nombroses i majestoses banderes catalanes que presideixen i acompanyen les de totes les organitzacions i partits de la nostra terra. (Grans aplaudiments.) El sentiment català penetra en totes les consciències. La resta de l'Espanya lleial ens acompanya. I en l'onada espiritual que ací ens congrega, ningú hi ha faltat, i tots rendim tribut a la memòria de l'home que simbolitza la defensa fins a la mort de les llibertats nostrades. (Gran ovació.)

Però aquell petit nucli de catalans que no qualifico, què poden dir? No poden celebrar l'11 de setembre, estan sotmesos a una renegació constant de Catalunya. Cada dia es deuen trobar espiritualment més buits i més enfonsats. Què poden dir?

Les seves banderes són les de la monarquia opressora i les de les nacions invasores. No poden contemplar la bandera catalana que oneja i presideix les nostres diades. Què poden dir-nos, si no poden emprar l'idioma de Catalunya i la seva veu fora ofegada pel soroll de les bombes i dels motors d'aviació que enderroquen els monuments de Catalunya, maten els infants i les dones i volen sembrar el terror en les llars desolades de la nostra Pàtria? (Grans aplaudiments.)

Des del nostre lloc, o sia respirant l'aire pur de la terra catalana, treballem perquè Catalunya triomfi i amb Catalunya, els ideals que representa, de llibertat, de democràcia i de justícia, el clima de pau i de benestar, l'exaltació a l'amor al treball, i els principis de moral universal i de fraternitat humana. Defensem les llibertats dels catalans com a homes i les llibertats de Catalunya com a poble. Defensem la República, l'orgull de la qual no podrà estar mai a l'alçària immensa de la seva glòria.

Salut, en nom de Catalunya, a tots vosaltres, soldats de tots els fronts, fills de tots els pobles hispànics, creadors de noves aures, reconstructors de la Història, herois davant de l'esbalaïment i de l'admiració del món.

Vull que les meves últimes paraules siguin per a Madrid, per a Astúries, per a Llevant, per a Euscadi la màrtir, per als pobles sotmesos i per a les zones netes de la planta dels invasors, per a tota l'Espanya lliure de la República democràtica, per als germans d'arreu de la Península, amb una salutació emocionada i fraterna.

Catalunya està dempeus, germans. Les vicissituds de la guerra en acompanyaran entre alternatives en què mai el defalliment ni el pessimisme hi trobaran cabuda.

Endavant, soldats de la Llibertat! Visca la República! Visca Catalunya!

L'11 DE SETEMBRE

(Ve de la pàg. 1)

calgué transportar fins aquell lloc en un camió, i a càrrec d'individus del Cos de Bombers.

Igualment foren objecte de mostres de simpatia els diputats senyors Aiguader, Lluí, Casanelles, Mascort, Barrera, Nogué, Ferrer i Zulueta, que en representació de la minoria d'Esquerra Republicana al Parlament de Catalunya diposità, al peu del monument, un magnífic escut de Catalunya amb flors.

També féu la corresponent ofrena el senyor Serra Hünter, president accidental del Parlament de Catalunya.

A mesura que anaven arribant les comissions, s'aplegaren a l'entorn de l'estàtua nombroses personalitats, entre les quals recordem l'ex-ministre doctor Aiguader; el ministre de Treball, senyor Moix; director general d'Assistència Social, del G. de la R., doctor Bonifaci; el comissari de Propaganda, senyor Miravittles; el secretari general de Governació; el director general d'Assistència Social, senyor Dot; el sots-secretari de Cultura, senyor Frontera; el comissari general d'Ordre Públic, senyor Romero; cap dels Serveis de Comissaria senyor Vázquez, i el secretari general de la Comissaria, senyor Picó; director general de Radiodifusió, senyor Fontbernat, i cap dels Serveis, Pere Calvet. Juntament amb aquestes personalitats i altres que en dol de no recordar, eren presents els components de l'agrupació La Reixa i Unió Catalanista, iniciadors de l'homenatge als màrtirs del 1714.

El Govern d'Euscadi, precedit per l'ensenyà basca, va desfilat també per davant del monument, seguit d'un gran nombre de ciutadans.

Una nota a destacar és la presència al peu del monument dels infants Jordi i Maria Carrasco, fills del diputat Carrasco Formiguera, afusellat pels feixistes. Els susdits infants dipositaren un ram al peu del monument ensems que esclatava una forta ovació.

També cal consignar l'ofrena dipositada personalment per Roger Lardemois i J. Richeome, de l'agrupació Jeune Republicque.

Des de primeres hores del matí estigueren volant per damunt de la ciutat, i d'una manera especial per damunt del lloc on se celebrava l'acte, dues esquadretes de caces. Quan els avions baixaven a poca alçada, la multitud saludava amb aplaudiments els pilots de la República.

EL PRESIDENT COMPANYS I EL GOVERN DE CATALUNYA

A dos quarts d'una, o sia immediatament d'haver arribat l'Ajuntament, arribà el President de Catalunya, senyor Lluís Companys. Un toc de corneta anuncià l'arribada de S. E., i immediatament esclatà una formidable ovació, ensems que la multitud donava visques a Lluís Companys. La Banda Municipal interpretà *Els Segadors*. Enmig de grandioses manifestacions d'entusiasme, el President de la Generalitat baixà del cotxe i s'adreçà al peu del monument, i féu ofrena de la corona a Rafael Casanova.

Pocs moments després d'haver estat saludat per les autoritats i altres personalitats allí reunides, el senyor Companys pujà a la tribuna que s'havia instal·lat a aquest efecte, per tal d'adreçar la paraula al poble.

El senyor Companys anava acompanyat de tots els consellers que constitueixen el Govern de la Generalitat, del comandant senyor Escotet, de l'alcalde de la ciutat, diputats, regidors i altres personalitats, a més dels caps i oficials de les forces d'Ordre Públic de la Generalitat.

El president de la Comissió organitzadora, senyor Roig i Pruna, anuncià que anava a fer ús de la paraula l'alcalde de Barcelona, el qual fou novament objecte d'una gran ovació.

Discurs de l'Alcalde

El senyor Salvador començà dient:

Catalans: Un any més. Una volta més. Heu-nos ací acoblats sota l'impuls de la mateixa força, sota l'escalf de la mateixa flama. Rafael Casanova ha estat un heroi de Catalunya per acabar esdevenint un símbol de la nostra raça.

Aquell conseller en cap caigué defensant les llibertats de la nostra terra, com ara mateix cauen defensant-les els heroics combatents del nostre brillant i temut Exèrcit Popular.

Els fets s'han repetit, i la història ni tan sols s'ha pres la molèstia de canviar la decoració. L'únic que ha canviat és la seguretat del triomf. Rafael Casanova caigué primer que morir-se, i el nostre poble lluita, però vencerà. La sang dels seus fills generosos que ha estat vessada per la independència de Catalunya no serà, sortosament, únicament sang de màrtirs, sinó sang de triomfadors.

Hi ha sang que no s'ha fet per a córrer per les venes d'un esclau; la nostra sang és d'aquest tipus. Mai un català no s'ajupirà voluntàriament sota el jou de l'esclavatge ni tolerarà la fuetada de l'invasor.

Arreu del món que veieu un català, hi veureu un creador d'energies, una personalitat independent, i la independència s'adiu tan poc amb l'esclavitut, que una força superior podrà fer-nos callar momentàniament, però ens donarà forces per una reacció superior que, després, arrabassarà el fuet de les mans del tirà i el farà servir com arma de venjança i deslliurament.

La història n'és plena d'exemples. Rafael Casanova aleshores, i els nostres combatents avui, ho proven a bastament.

Han comès, doncs, un error fonamental els qui han cregut que el nostre poble pot ésser anorreat endebades, com ha passat amb la misèra nació austríaca. Catalunya és indomable i res no podrien totes les forces coadjuvants del món encara que convergissin sobre nosaltres amb finalitats destructores.

Rafael Casanova esdevé, per tant, com he dit abans, el símbol de la nostra raça. I sota els peus d'aquesta imatge que ens retrata i d'aquesta bandera que la vesteix, Catalunya ha vingut a jurar un cop més que ningú, ningú, ningú no li prendrà mai allò que és consubstancial amb la nostra manera d'ésser: la nostra Llibertat.

Una gran ovació fou l'aprovació de les paraules pronunciades per la primera autoritat municipal, ovació que es perllongà en disposar-se a parlar S. E. el President de Catalunya.

Seguidament i en mig d'un pregon silenci, el President Companys, pronuncià el seu discurs.

El discurs del President que havia estat interromput diverses vegades pels forts aplaudiments de la multitud, va ésser coronat en acabar-se amb una nodrida ovació. Els aplaudiments es perllongaren mentre el senyor Companys i els seus acompanyants es retiraven de la tribuna presidencial fins haver pujat al cotxe i marxar la comitiva presidencial.

VISCA LA REPÚBLICA!
VISCA CATALUNYA!

Abans de retirar-se el President de la Generalitat, consellers, Ajunta-

ment i altres autoritats de la tribuna presidencial, desfilaren per davant d'aquesta, en homenatge a les primeres autoritats i als màrtirs del 1714, les forces dels guàrdies d'Assalt d'avantguarda de la Generalitat.

Les forces desfilaren sota el comandament de llurs caps i oficials, precedides de banda de cornetes i timbalers i banda de música, i amb llur armament complert amb perfecta formació. La desfílada d'aquestes forces constituí una de les notes més destacades de la jornada que ens ocupa. La multitud allà aplegada dedicà seguides ovacions a la força que desfílava i als visques a la República i a Catalunya que donaren davant de la presidència els oficials, eren corejats unànimement per les forces i el públic en general.

Després d'aquesta desfílada es renovà la de les comissions i representacions d'entitats polítiques i sindicals, que amb llurs banderes seguiren passant per davant de l'estàtua fins a primeres hores de la tarda.

L'animació i concurrència per l'entorn del monument a Rafael Casanova durà tota la tarda d'ahir fins al vespre, i així mateix prosseguí l'ofrena de corones i rams i el lliurament de donatius.

ELS DONATIUS A PROFIT DELS COMBATENTS I EVACUATS DE LES COMARQUES CATALANES

La Comissió organitzadora de l'homenatge als màrtirs del 1714 portava recaptades, a les sis de la tarda, unes 300,000 pessetes en concepte de donatius per a la subscripció pro combatents i evacuats de les comarques catalanes.

LES CORONES

Malgrat l'acord de la Comissió organitzadora de la festa de què no fossin portades corones, a excepció de les oficials, al monument hi veiem col·locades, entre altres, les següents:

Consell de Ministres, Generalitat de Catalunya, Parlament Català, Ajuntament de Barcelona, La Falç, Federació de Dones d'Estat Català, Unió de Dones de Catalunya, Casal Estat Català del Districte IV, Joventut Pàtria Nova, Treballadors Federació Sanitària (UGT), Comissariat de Propaganda de la Generalitat, Direcció General de Seguretat, Tribunal de Cassació, Comissió Mixta de l'Estat, Directori d'Esquerra Republicana, Grup B de Carrabiners, Acció Catalana Republicana de Canet de Mar, Comissió Municipal de Prat de Llobregat, J. Ballester i Canals, 19.ª Companyia d'Assalt, Ajuntament de Vilafranca del Penedès, Parc Base d'Intendència (Grup Uniformat), Llar de l'Infant Joaquim Costa, Germans Núria i Guifré Gras i Carulla, Sindicat d'Indústries Tèxtils i Transports de Mataró, Grup de forces d'Ordre Públic, Ajuntament de Vic, Funcionaris del Departament de Defensa Nacional, Teresa Aguilar en

VOLEU ÉSSER PRACTICANT?

Preparació ràpida per correspondència i personal. Cal ésser Batxiller, Perit Mercantil o 3 anys Batx. modern. Escr. Apartat 793

nom del seu fill, Element Directiu i tècnic de Sindicats de la UGT, Sindicat de paletes i manobres de Sabadell (UGT), Parc Mòbil n.º 3 d'Assalt, Taller de Sastreria de Montjuïc, Grup Uniformat (G. C.), Unió General de Dependents, Casal d'Esquerra Republicana del Districte X, Grup Femení d'Esquerra Republicana de Terrassa, Joventut Casal Català d'Esquerra de l'Eixample i comissari del Sud.

AL FOSSAR DE LES MORERES

També s'ha vist molt concorregut el Fossar de les Moreres, on descansen les despulles dels que donaren llur vida en defensa de les llibertats de Catalunya.

Entre les diverses personalitats que estigueren dissabte a visitar aquell històric lloc figuraven el conseller de Finances, senyor Tarradellas, acompanyat del sots-secretari, senyor Martí Feced, i el conseller de Cultura, senyor Pi i Sunyer, amb el sots-secretari senyor Frontera.

El president de l'Audiència, senyor Andreu i Abelló; els diputats Bru i Jardí i Fontbernat; el director general d'Assistència Social, senyor Dot; el comissari de Refugiats senyor Altaba; el comissari de Propaganda de la Generalitat, senyor Miravittles, i ahir feren el mateix l'ajuntament de la ciutat, el diputat Mi-quel Guinart, i els senyors Riera i Puntí, Roig i Pruna, Soler i Pla i Latorre de Xile.

Així mateix desfilaren amb llurs banderes i estandards comissions de diverses entitats, d'entre les quals de La Falç i de Pàtria Nova.

Al voltant de la placa commemorativa que hi ha a l'esmentat lloc, foren col·locades diverses corones, entre les quals destacaven una del President de Catalunya, senyor Companys, i una altra de l'alcalde, senyor Hilari Salvador.

Curava de rebre les personalitats, la Comissió organitzadora de la festa que, com tots els anys, era integrada per elements d'Els Nétts dels Almogàvers.

COMUNICAT OFICIAL

Al front de l'Ebre l'exèrcit de la República delma la infantaria mora i estrangera

Pel foc dels nostres antiaeris han estat abatuts un "Heinkel" y un "Romeo"

El Ministeri de Defensa Nacional ha facilitat el següent comunicat:

FRONT DE L'EST. — Esgotada la tenacitat en el fracàs contra la fortalesa inexpugnable de la Serra de Cavalls, l'enemic ha traslladat el seu esforç cap a les posicions pròpies de la regió de Gaeta i Vall de Vilaverd. Ni l'obstinada actuació de l'artilleria i l'aviació estrangera, ni els renovats atacs de la infantaria marroquina, no aconseguiren res més que trencar el front dels impetuosos tabors contra la increbantable muralla dels pits republicans. Una vegada i altra, en aferissat combat a la granada, es desbandaren, delmats, els soldats colonials.

La nostra escorta ha registrat els decepcionats comunicats de les ràdios portàtils, que a la cua dels batallons facciosos tenen la missió d'informar l'alt comandament italià, del qual reben directament instruccions per a la infantaria.

Els presoners agafats en els combats d'ahir insisteixen a confirmar el desànim que s'apodera de l'oficialitat i

tropes faccioses amb motiu de l'extermi a què han estat sotmeses les mil·lors forces de xoc per la nostra gloriosa resistència a l'Ebre. Ferits trets a viva força dels hospitals han estat incorporats al front en tal estat, que a les poques hores han hagut d'ésser evacuats novament. Els nostres aparells bombardejaren amb precisió exacta els dipòsits i parcs de Fabara.

En les darreres hores d'ahir els antiaeris republicans abateren un «Heinkel 51» i un «Romeo», a més a més del consignat en el comunicat.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIO

Ahir l'aviació italiana bombardejà, en dues ocasions, els barris marítims de València, i ocasionà víctimes.

Els aparells estrangers agrediren també el port d'Almeria, i d'aquests, dos d'italians reconegueren minuciosament l'illa de Menorca i metrallaren la població civil.